

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

LEGE

**privind organizarea și funcționarea Guvernului României
și a ministerelor**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege.

**CAPITOLUL I
ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA GUVERNULUI**

**Secțiunea 1
Rolul și funcțiile Guvernului**

Art.1.- (1) Guvernul este autoritatea publică a puterii executive, care funcționează în baza votului de încredere acordat de Parlament și care asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.

(2) Guvernul are rolul de a asigura funcționarea echilibrată și dezvoltarea sistemului național economic și social, precum și racordarea acestuia la sistemul economic mondial în condițiile promovării intereselor naționale.

(3) Guvernul se organizează și funcționează în conformitate cu prevederile constituționale, având la bază votul de încredere acordat de Parlament asupra Programului de guvernare.

(4) Pentru realizarea Programului de guvernare, Guvernul exercită următoarele funcții:

a) funcția de strategie - prin care se asigură elaborarea strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare;

b) funcția de reglementare - prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar realizării obiectivelor strategice;

c) funcția de administrare a proprietății statului - prin care se asigură administrarea proprietății publice și private a statului, precum și gestionarea serviciilor pentru care statul este responsabil;

d) funcția de reprezentare - prin care se asigură, în numele statului român, reprezentarea pe plan intern și extern;

e) funcția de autoritate de stat - prin care se asigură urmărirea și controlul aplicării și respectării reglementărilor în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, precum și în domeniile economic și social și al funcționării instituțiilor și organismelor care își desfășoară activitatea în subordinea sau sub autoritatea Guvernului.

Secțiunea a 2-a **Componența Guvernului**

Art.2.- Pot fi membri ai Guvernului persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară, se bucură de exercițiul drepturilor electorale, nu au suferit condamnări penale și nu se găsesc într-unul din cazurile de incompatibilitate prevăzute la art.4 alin.(1).

Art.3.- (1) Guvernul este alcătuit din prim-ministru și miniștri.

(2) Din Guvern pot face parte și miniștri-delegați, cu însărcinări speciale pe lângă primul-ministru, prevăzuți în lista Guvernului prezentată Parlamentului pentru acordarea votului de încredere.

Art.4.- (1) Funcția de membru al Guvernului este incompatibilă cu:

a) exercitarea altei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de deputat sau de senator;

b) exercitarea unei funcții de reprezentare profesională salarizată în cadrul organizațiilor cu scop comercial;

c) exercitarea de acte de comerț, cu excepția vânzării sau cumpărării de acțiuni ori alte titluri de valoare;

d) exercitarea funcției de administrator ori cenzor la societățile comerciale sau reprezentant al statului în adunările generale ale unor asemenea societăți ori membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor naționale și societăților naționale;

e) exercitarea unei funcții publice în serviciul unei organizații străine, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.

(2) Constatarea stării de incompatibilitate se face de primul ministru, care va dispune măsurile necesare pentru încetarea acesteia.

Art.5.- Funcția de membru al Guvernului încetează în urma demisiei, a revocării, a pierderii drepturilor electorale, a stării de incompatibilitate, a unei condamnări penale definitive sau când, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, averea unui membru al Guvernului a fost declarată ca fiind dobândită ilicit, precum și a decesului.

Art.6.- Demisia se anunță public, se prezintă în scris primului ministru și devine irevocabilă din momentul în care s-a luat act de depunerea ei, dar nu mai târziu de 15 zile de la data depunerii.

Art.7.- (1) Revocarea din funcția de membru al Guvernului se face de Președintele României, prin decret, la propunerea primului ministru.

(2) Revocarea are loc în caz de remaniere guvernamentală.

Art.8.- (1) În cazul în care încetarea calității de membru al Guvernului intervine ca urmare a demisiei, a pierderii drepturilor electorale, a incompatibilității sau a decesului, Președintele României, la propunerea primului ministru, ia act de aceasta și declară vacantă funcția de membru al Guvernului.

(2) În cazul în care un membru al Guvernului a fost condamnat penal printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau averea sa a fost declarată, în tot sau în parte, ca fiind dobândită în mod ilicit, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, va fi demis de Președintele României, la propunerea primului ministru.

Art.9.- (1) Dacă primul-ministru se află într-una din situațiile prevăzute la art.5 sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele României va desemna un alt membru al Guvernului ca prim ministru interimar, pentru a îndeplini atribuțiile primului ministru, până la formarea noului Guvern. Interimatul, pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor, încetează dacă primul ministru își reia activitatea în Guvern.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea primului ministru, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.

(3) În situațiile prevăzute la alin.(2), înăuntrul termenului de 45 de zile, primul-ministru va iniția procedurile prevăzute de lege pentru numirea unui alt membru al Guvernului.

Art.10.- Numirea în funcția de membru al Guvernului, în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, se face de Președintele României, la propunerea primului-ministru.

Secțiunea a 3-a **Atribuțiile Guvernului**

Art.11.- În realizarea funcțiilor sale, Guvernul îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) exercită conducerea generală a administrației publice;

b) inițiază proiecte de lege și le supune spre adoptare Parlamentului;

c) emite hotărâri pentru organizarea executării legilor, ordonanțe în temeiul unei legi speciale de abilitare și ordonanțe de urgență potrivit Constituției;

d) asigură executarea, de către autoritățile administrației publice, a legilor și a celorlalte dispoziții normative date în aplicarea acestora;

e) elaborează proiectele de lege a bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat și le supune spre adoptare Parlamentului;

f) aprobă strategiile și programele de dezvoltare economică a țării, pe ramuri și domenii de activitate;

g) asigură realizarea politicii în domeniul social potrivit Programului de guvernare;

h) asigură apărarea ordinii de drept, a liniștii publice și siguranței cetățeanului, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor, în condițiile prevăzute de lege;

i) aduce la îndeplinire măsurile adoptate, potrivit legii, pentru apărarea țării, în care scop organizează și înzestrează forțele armate

j) asigură realizarea politicii externe a țării și, în acest cadru, integrarea României în structurile europene și internaționale;

k) negociază tratatele, acordurile și convențiile internaționale care angajează statul român; negociază și încheie, în condițiile legii, convenții și alte înțelgeri internaționale la nivel guvernamental;

l) conduce și controlează activitatea ministerelor și a celorlalte organe centrale de specialitate din subordinea sa;

m) asigură administrarea proprietății publice și private a statului;

n) acordă și retrage cetățenia română, în condițiile legii; aprobă renunțarea la cetățenia română, în aceleași condiții;

o) înființează, cu avizul Curtii de Conturi, organe de specialitate, în subordinea sa;

p) cooperează cu organismele sociale interesate în îndeplinirea atribuțiilor sale;

r) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege sau care decurg din rolul și funcțiile Guvernului.

Art.12.- (1) Pentru rezolvarea unor probleme din competența sa, Guvernul poate constitui organisme cu caracter consultativ.

(2) De asemenea, în scopul elaborării, integrării, corelării și monitorizării de politici, Guvernul poate constitui consilii, comisii și comitete interministeriale.

(3) Modul de organizare și funcționare a structurilor prevăzute la alin.(1) și (2) și a serviciilor acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în limita bugetului aprobat.

Secțiunea a 4-a Primul-ministru

Art.13.- Primul-ministru conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, cu respectarea atribuțiilor legale care le revin. Primul-ministru reprezintă Guvernul în relațiile acestuia cu Parlamentul, Președinția României, Curtea Supremă de Justiție, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Ministerul Public, celelalte autorități și instituții publice, partidele și alianțele politice, sindicatele, alte organizații neguvernamentale, precum și în relațiile internaționale.

Art.14.- Primul-ministru este vicepreședintele Consiliului Suprem de Apărare a Țării și exercită toate atribuțiile care derivă din această calitate.

Art.15.- Primul-ministru numește și eliberează din funcție:

a) conducătorii organelor de specialitate din subordinea Guvernului, cu excepția persoanelor care au calitatea de membru al Guvernului, conform art.3 alin.(1);

b) secretarul general și secretarii generali adjuncți ai Guvernului, în cazul utilizării acestor funcții;

c) personalul din cadrul aparatului de lucru al primului ministru;

d) secretarii de stat;

e) alte persoane ce îndeplinesc funcții publice, în cazurile prevăzute de lege.

Art.16.- (1) Primul-ministru prezintă Camerei Deputaților și Senatului rapoarte și declarații cu privire la politica Guvernului și răspunde la întrebările ori interpelările care îi sunt adresate de deputați sau senatori.

(2) Primul-ministru poate desemna un membru al Guvernului să răspundă la întrebările și interpelările adresate Guvernului de deputați sau senatori, în funcție de domeniul de activitate ce formează obiectul interpelării.

Art.17.- Primul-ministru contrasemnează decretele emise de Președintele României, în cazul în care Constituția prevede obligativitatea contrasemnării acestora.

Art.18.- (1) În scopul rezolvării unor probleme operative, primul-ministru poate constitui, prin decizie, consilii, comisii și comitete interministeriale.

(2) Primul-ministru îndeplinește orice alte atribuții prevăzute în Constituție și de lege sau care decurg din rolul și funcțiile Guvernului.

Art.19.- În îndeplinirea atribuțiilor ce-i revin, primul-ministru emite decizii, în condițiile legii.

Secțiunea a 5-a

Organizarea aparatului de lucru al Guvernului

Art.20.- Aparatul de lucru al Guvernului este alcătuit din aparatul de lucru al primului-ministru, Secretariatul general al Guvernului, departamente și alte asemenea structuri organizatorice cu atribuții specifice stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art.21.- (1) Aparatul de lucru al primului-ministru este alcătuit din:

- a) corpul de consilieri ai primului-ministru;
- b) corpul de control al primului-ministru;
- c) aparatul tehnic al corpului de consilieri;
- d) cabinetul primului-ministru;
- e) cancelaria primului-ministru;
- f) compartimentul cu probleme speciale;
- g) compartimentul documente secrete;
- h) compartimentul care asigură protocolul primului-ministru.

(2) Activitatea corpului de consilieri și a aparatului tehnic al acestuia este coordonată de unul din consilieri, desemnat prin decizie a primului-ministru.

(3) Atribuțiile aparatului de lucru al primului-ministru se stabilesc prin decizia acestuia.

(4) Personalului prevăzut la alin.(1) nu i se aplică prevederile Legii privind statutul funcționarului public.

Art.22.- (1) Guvernul are un Secretariat general condus de Secretarul general al Guvernului, care poate avea rang de ministru, ajutat de unul sau mai mulți secretari generali adjuncți, care pot avea rang de secretari de stat numiți prin decizie a primului ministru.

(2) Secretariatul general face parte din aparatul de lucru al Guvernului și asigură derularea operațiunilor tehnice aferente actelor de guvernare, rezolvarea problemelor organizatorice, juridice, economice și tehnice ale activității Guvernului, precum și reprezentarea Guvernului în fața instanțelor judecătorești.

(3) Organizarea și atribuțiile Secretariatului general al Guvernului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(4) Guvernul aprobă proiectul bugetului propriu, care se include în bugetul de stat. Ministrul pentru coordonarea Secretariatului general al Guvernului sau, după caz, Secretarul general al Guvernului este ordonatorul principal de credite.

(5) Secretariatul general al Guvernului asigură, prin aparatul propriu, continuitatea derulării operațiunilor tehnice aferente actelor de guvernare, constituind elementul de legătură și stabilitate al guvernării.

(6) Atribuțiile și normele de funcționare ale Secretariatului general al Guvernului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art.23.- (1) Departamentul este o structură organizatorică fără personalitate juridică și fără unități în subordine, subordonat primului-ministru, având rolul de coordonare și sinteză în domenii de interes general, în conformitate cu atribuțiile Guvernului.

(2) Departamentul este condus de un demnitar.

(3) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, conducătorul departamentului emite ordine cu caracter individual.

(4) Înființarea, modul de organizare și funcționare, precum și atribuțiile departamentului se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Secțiunea a 6-a **Funcționarea Guvernului**

Art.24.- (1) Ședințele Guvernului se convoacă și sunt conduse de primul-ministru.

(2) Președintele României poate lua parte la ședințele Guvernului în care se dezbate probleme de interes național privind politica externă, apărarea țării, asigurarea ordinii publice și, la cererea primului-ministru, în alte situații.

(3) Președintele României prezidează ședințele Guvernului, la care participă.

Art.25.- (1) Guvernul se întrunește săptămânal sau ori de câte ori este nevoie.

(2) În cadrul ședințelor Guvernului se dezbate probleme ale politicii interne și externe a țării, precum și aspecte privind conducerea generală a administrației publice, adoptându-se măsurile corespunzătoare.

(3) La ședințele Guvernului pot participa, în calitate de invitați, conducători ai unor organe de specialitate din subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ai unor autorități administrative autonome, precum și orice alte persoane a căror prezență se apreciază a fi utilă, la solicitarea primului-ministru.

(4) Dezbaterile din ședințele Guvernului și modul de adoptare a actelor acestuia, ca și a oricăror altor măsuri stabilite, se înregistrează pe bandă magnetică și se consemnează în stenograma ședinței, certificată de secretarul general al Guvernului.

Art.26.- (1) În exercitarea atribuțiilor sale, Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe. Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor. Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare sau, în cazuri excepționale, ordonanțe de urgență, potrivit art.114 alin.(4) din Constituție.

(2) Membrii Guvernului pot propune proiecte de hotărâri și de ordonanțe; de asemenea, pot propune Guvernului proiecte de lege, în vederea exercitării dreptului de inițiativă legislativă a acestuia. Metodologia de elaborare și înaintare la Guvern a acestor proiecte de acte normative se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) În cazul încetării mandatului său, în condițiile prevăzute de Constituție, până la depunerea jurământului de către membrii noului Guvern, Guvernul continuă să îndeplinească numai actele cu caracter individual sau normativ, necesare pentru administrarea treburilor publice, fără a promova politici noi. În această perioadă, Guvernul nu poate emite ordonanțe și nu poate iniția proiecte de lege.

Art.27.- (1) Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe în prezența majorității membrilor săi. Hotărârile și ordonanțele se adoptă prin consens. Dacă nu se realizează consensul, hotărăște primul-ministru.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și în cazul documentelor și al altor măsuri dezbătute în Guvern.

(3) Hotărârile și ordonanțele Guvernului se semnează de primul-ministru, se contrasemnează de ministrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau ordonanței. Hotărârile cu caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate.

Art.28.- (1) În realizarea funcției sale de conducere generală a administrației publice, Guvernul exercită controlul ierarhic asupra ministerelor, organelor de specialitate din subordinea sa, precum și asupra prefectilor.

(2) În exercitarea controlului ierarhic, Guvernul are dreptul de a anula actele administrative ilegale sau inoportune emise de autoritățile administrației publice din subordinea sa, precum și ale prefectilor.

Art.29.- Guvernul se află în raporturi de colaborare cu autoritățile administrative autonome.

Art.30.- (1) Guvernul numește câte un prefect în fiecare județ și în municipiul București.

(2) Prefectul este reprezentantul guvernului pe plan local. În această calitate, prefectul răspunde de aplicarea politicii Guvernului în unitățile administrativ-teritoriale, având obligația de a asigura executarea actelor Guvernului, precum și pe cele ale ministerelor și celorlalte organe de specialitate din subordinea Guvernului ori a ministerelor.

(3) Prefectul conduce serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale din unitățile administrativ-teritoriale și exercită controlul asupra legalității actelor administrative ale consiliului local, ale primarului, ale consiliului județean și președintelui consiliului județean.

Art.31.- Guvernul răspunde politic numai în fața Parlamentului pentru întreaga sa activitate. Fiecare membru al Guvernului răspunde politic solidar cu ceilalți membri pentru activitatea Guvernului și pentru actele acestuia.

Art.32.- Răspunderea penală a membrilor Guvernului este reglementată printr-o lege privind responsabilitatea ministerială.

Art.33.- (1) Guvernul organizează, prin Regia Autonomă *Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat* și Regia Autonomă *LOCATO*, administrarea bunurilor proprietate publică și privată a statului destinate unor acțiuni de reprezentare și protocol ale Camerei Deputaților, Senatului, Președinției României și Guvernului.

(2) Secretariatul general al Guvernului îndeplinește atribuțiile de minister de resort față de Regia Autonomă *Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat* și față de Regia Autonomă *LOCATO*.

(3) Secretariatului general al Guvernului îi pot fi date în coordonare sau trecute în subordine organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu excepția ministerelor.

(4) Normativele de cheltuieli pentru acțiunile de protocol ale Guvernului se aprobă prin hotărâre a acestuia.

CAPITOLUL II ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA MINISTERELOR

Secțiunea 1 Dispoziții generale

Art.34.- Ministerele sunt organe de specialitate ale administrației publice care realizează politica guvernamentală în domeniile de activitate ale acestora.

Art.35.- (1) Ministerele se organizează și funcționează numai în subordinea Guvernului, potrivit prevederilor Constituției și prezentei legi.

(2) Ministerele sau alte organe de specialitate organizate în subordinea Guvernului sunt conduse de miniștri, în urma acordării votului de încredere de către Parlament.

(3) Miniștrii răspund de întreaga activitate a ministerului în fața Guvernului, precum și, în calitate de membri ai Guvernului, în fața Parlamentului.

Art.36.- (1) Ministerele și miniștrii se aprobă de către Parlament, la propunerea primului-ministru, prin acordarea votului de încredere asupra Programului de guvernare și a întregii liste a Guvernului, la investitură.

(2) Numirea Guvernului se face de Președintele României, pe baza votului de încredere acordat Guvernului de către Parlament.

Art.37.- Primul-ministru poate cere Parlamentului modificarea structurii Guvernului, prin înființarea, desființarea sau, după caz, divizarea ori comasarea unor ministere. În astfel de situații, prevederile art.36 se aplică în mod corespunzător.

Art.38.- În caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a funcției, Președintele României, la propunerea primului-ministru, revocă și numește miniștrii, cu respectarea prevederilor din art.7 - 10.

Art.39.- Ministerele au personalitate juridică și au sediul în municipiul București.

Secțiunea a 2-a **Organizarea ministerelor**

Art.40.- (1) Rolul, funcțiile, atribuțiile, structura organizatorică și numărul de posturi ale ministerelor se stabilesc în raport cu importanța, volumul, complexitatea și

specificul activității desfășurate și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) În fiecare minister se va organiza cabinetul ministrului, cu personal propriu, căruia nu i se aplică prevederile Legii privind statutul funcționarului public.

Art.41.- (1) În funcție de natura atribuțiilor, unele ministere pot avea în domeniul lor de activitate compartimente în străinătate, stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Înființarea, desființarea sau schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare se aprobă de Președintele României, la propunerea Guvernului.

Art.42.- Ministerele pot înființa în subordinea lor organe de specialitate, cu avizul Curții de Conturi.

Art.43.- Ministerele pot avea în subordinea lor servicii publice, care funcționează în unitățile administrativ-teritoriale.

Art.44.- (1) Înființarea sau desființarea serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale din unitățile administrativ-teritoriale, obiectul de activitate, structura organizatorică, numărul și încadrarea personalului, criteriile de constituire a compartimentelor și funcțiile de conducere ale acestora se aprobă prin ordin al ministrului, respectiv al conducătorului organului de specialitate în subordinea căruia aceste servicii sau organe își desfășoară activitatea.

(2) Ministrul numește și eliberează din funcție conducătorii organelor de specialitate din subordinea ministerului.

(3) Conducătorii serviciilor publice descentralizate se numesc și se eliberează din funcție de către ministru, cu avizul consultativ al prefectului.

Art.45.- Atribuțiile compartimentelor ministerelor se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare al ministerului, aprobat prin ordin al ministrului.

Secțiunea a 3-a Conducerea ministerelor

Art.46.- (1) Conducerea ministerelor se exercită de miniștri.

(2) Ministrul reprezintă ministerul în raporturile cu celelalte autorități publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate, precum și în justiție.

(3) În exercitare atribuțiilor ce-i revin, ministrul emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

Art.47.- În activitatea de conducere a ministerului, ministrul este ajutat de unul sau mai mulți secretari de stat, potrivit hotărârii Guvernului de organizare și funcționare a ministerului.

Art.48.- Secretarii de stat exercită atribuțiile delegate de către ministru.

Art.49.- (1) Secretarul general al ministerului este funcționar public de carieră, numit prin concurs sau examen, pe criterii de profesionalism. Acesta asigură stabilitatea funcționării ministerului, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale între structurile ministerului.

(2) Principalele atribuții și responsabilități ale secretarului general sunt:

a) coordonează buna funcționare a compartimentelor și activităților cu caracter funcțional din cadrul ministerului și asigură legătura operativă dintre ministru și conducătorii tuturor compartimentelor din minister și unitățile subordonate;

b) colaborează cu compartimentele de specialitate din cadrul Secretariatului general al Guvernului, cu secretarii generali din celelalte ministere, precum și cu secretarii județelor și cu directorii generali de prefectură, în probleme de interes comun;

c) primește și transmite ministerelor spre avizare proiectele de acte normative inițiate de ministru și asigură avizarea actelor normative primite de la alți inițiatori;

d) transmite Secretariatului general al Guvernului proiectele de acte normative inițiate de minister pentru a fi discutate în ședința Guvernului;

e) urmărește și asigură finalizarea actelor normative aprobate de Guvern, care au fost inițiate de minister;

f) monitorizează și controlează elaborarea raportărilor periodice, prevăzute de reglementările în vigoare;

g) coordonează întregul personal al ministerului, activitatea de elaborare a politicilor de personal și principiile directe pentru managementul de personal din cadrul compartimentelor.

(3) Secretarul general al ministerului poate îndeplini și alte însărcinări prevăzute de Regulamentul de organizare și funcționare al ministerului ori încredințate de ministru.

Art.50.- (1) În realizarea atribuțiilor ce-i revin, Secretarul general poate fi ajutat de unul sau doi adjuncți.

(2) Secretarii generali adjuncți sunt funcționari publici de carieră, numiți prin concurs sau examen.

Art.51.- În cazul în care ministrul, din diferite motive, nu-și poate exercita atribuțiile curente, va desemna secretarul de stat care exercită aceste atribuții, înștiințând pe primul ministru despre aceasta.

Art.52.- (1) Pe lângă ministru, funcționează - ca organ consultativ - Colegiul ministerului.

(2) Componenta și regulamentul de funcționare al Colegiului ministerului se aprobă prin ordin al ministrului.

(3) Colegiul se întrunește, la cererea și sub președinția ministrului, pentru dezbaterile unor probleme privind activitatea ministerului.

Secțiunea a 4-a Atribuțiile generale ale miniștrilor

Art.53.- (1) Miniștrii îndeplinesc, în domeniul lor de activitate, următoarele atribuții generale:

a) organizează, coordonează și controlează aplicarea legilor, ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, a ordinelor și instrucțiunilor emise potrivit legii, cu respectarea limitelor de autoritate și a principiului autonomiei locale, a instituțiilor publice și a agenților economici;

b) inițiază și avizează proiecte de lege, ordonanțe, hotărâri ale Guvernului, în condițiile stabilite prin metodologia aprobată de Guvern;

c) acționează pentru aplicarea strategiei proprii a ministerului, integrată celei de dezvoltare economico-socială a Guvernului;

d) fundamentează și elaborează propuneri pentru bugetul anual, pe care le înaintează Guvernului;

e) urmăresc proiectarea și realizarea investițiilor din sistemul ministerului, în baza bugetului aprobat;

f) reprezintă interesele statului în diferite organe și organisme internaționale, în conformitate cu acordurile și convențiile la care România este parte și cu alte înțelegeri stabilite în acest scop și dezvoltă relații de colaborare cu organe și organizații similare din alte state și cu organizații internaționale ce interesează domeniul lor de activitate;

g) inițiază și negociază, din împuternicirea Președintelui României sau a Guvernului, în condițiile legii, încheierea de convenții, acorduri și alte înțelegeri internaționale sau propun întocmirea formelor de aderare la cele existente;

h) urmăresc și controlează aplicarea convențiilor și acordurilor internaționale la care România este parte și iau măsuri pentru realizarea condițiilor în vederea integrării în structurile europene sau în alte organisme internaționale;

i) coordonează și urmăresc elaborarea și implementarea de politici și strategii în domeniile de activitate ale ministerului, potrivit strategiei generale a Guvernului;

j) avizează, în condițiile legii, înființarea organismelor neguvernamentale și cooperează cu acestea în realizarea scopului pentru care au fost create;

k) colaborează cu instituțiile de specialitate pentru formarea și perfecționarea pregătirii profesionale a personalului din sistemul lor;

l) aprobă, după caz, editarea publicațiilor de specialitate și informare.

(2) Miniștrii îndeplinesc în domeniul lor de activitate și alte atribuții specifice stabilite prin acte normative.

(3) Miniștrii își îndeplinesc atribuțiile ce le revin folosind aparatul propriu al ministerelor, precum și prin instituțiile aflate în subordonarea, coordonarea sau autoritatea ministerelor.

Art.54.- Ministrul conduce aparatul propriu al ministerului, stabilit prin hotărâre a Guvernului, numește și eliberează din funcție personalul acestuia.

Art.55.- (1) Statele de funcții ale ministerelor se aprobă de miniștri, în limita numărului de posturi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Guvernul poate aproba modificările ulterioare în structura ministerelor, a organelor de specialitate, serviciilor publice descentralizate și a instituțiilor subordonate acestora numai în limita alocațiilor bugetare.

Art.56.- Guvernul poate dispune, prin hotărâre, modificări în organizarea și funcționarea ministerelor, precum și transferul unor activități de la un minister la altul ori la organe de specialitate din subordinea Guvernului.

**CAPITOLUL III
DISPOZIȚII FINALE**

Art.57.- Personalul din aparatul de lucru al Guvernului, din aparatul propriu al ministerelor și al celorlalte organe centrale de specialitate, care are calitatea de funcționar public, se bucură de toate drepturile și obligațiile prevăzute în Legea privind statutul funcționarului public.

Art.58.- Salarizarea personalului din aparatul de lucru al Guvernului și din aparatul propriu al ministerelor se face potrivit legii.

Art.59.- Organizarea și funcționarea ministerelor privind apărarea națională și ordinea publică sunt reglementate prin legi speciale.

Art.60.- Dispozițiile prezentei legi, prin care se reglementează organizarea și funcționarea Guvernului și ministerelor, se aplică în mod corespunzător și celorlalte organe centrale de specialitate din subordinea Guvernului, cu excepția unor instituții de interes public a căror organizare și funcționare sunt reglementate prin legi speciale.

Art.61.- Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr.37/1990 privind organizarea și funcționarea Guvernului României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.137 din 8 decembrie 1990, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 16 ianuarie 2001, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae Văcăroiu